

[Undervisningsministeren.]

Stedet for en eller tre med Hædersgaver — der er kun een, der er betegnet som Hædersgave, men der er tre, som man kan regne med — skulde have f. Eks. 25, der fik Hædersgave, medens Resten fik Understøttelse.

Det betyder meget, om det er det ene eller det andet, der er Tale om; for den ene Gruppe faar vi altsaa paa den Maade, at der undersøges man ikke de vedkommendes økonomiske Forhold, i den anden Gruppe skal man i hvert enkelt Tilfælde undersøge, hvorledes vedkommende er stillet i økonomisk Henseende, noget, som jeg nu i det hele taget finder noget betænkeligt. Vil man til at uddele saadanne Understøttelser, tror jeg slet ikke, det er saa godt, at Afgørelsen skal hvile paa en Undersøgelse af vedkommendes økonomiske Forhold.

Vi maa ogsaa her huske paa, at som vore Forhold er, betyder denne økonomiske Forskel ikke saa særdeles meget. Vore Forfattere er ikke Rigmænd, og der er vistnok overmaade faa blandt dem, der kan kaldes Velhavere. Paa den anden Side er der vel ikke mange af dem, der ikke nok kunde faa Føden uden denne Statsstøtte. Jeg antager, at Forholdet er det, at det Beløb, der er Tale om, for de fleste har nogen Betydning i pengelig Henseende ogsaa. Det betyder, at de kan tillade sig en Udgift, en Rejse eller en eller anden Anskaffelse, som de ellers maatte give Afkald paa.

Jeg synes ogsaa, at selve den Form, hvorunder man giver og vil give den paa-tænkte Hædersbevisning, peger i Retning af, at der er Tale om Folk, som ikke er Rigmænd. Hvis der var Tale om fra Statens Side at yde en Hædersbevisning til Folk, der er særdeles godt stillede, til en Godsejer eller en af den praktiske Virksomheds store Mænd, et Medlem af Højfinanssen, eller hvad det nu kan være, en af dem, der virkelig er højt oppe i Velstandsrekken, saa vilde man vist finde paa et andet Middel dertil end en Pengegave i Form af et aarligt ret lille Beløb som det, der er Tale om her. Man gaar i Virkeligheden ud fra, synes jeg, at det i alle Tilfælde drejer sig om Folk, for hvem et saadant mindre Beløb om Aaret kan have nogen Betydning, og man kan vistnok ogsaa godt gaa ud fra, at saadan er Forfatternes Forhold her i Landet.

Jeg venter altsaa nærmest, at en Ændring af Principperne i den Retning, som Forslagsstillerne tænker sig, ikke vil betyde nogen meget stor Forandring i hele Forholdet.

Der kan saa være Tale om, at Fordelin-

gen kunde foretages paa en heldigere Maade, f. Eks. ogsaa ved, at andre Organer traadte til, naar Fordelingen skal foretages, et 4 Mands Udvalg her af Rigsdagen i Stedet for Finansudvalget. Jeg er ikke sikker paa, at der vilde opnaas noget af Værdi derved. Heller ikke er jeg sikker paa, at der vilde opnaas nogen Forbedring ved, at Ministeriet fik mindre med Sagen at gøre, end det har nu. Og navnlig er jeg da slet ikke sikker paa, at det vilde føre til større Principfasthed eller Principtroskab, at Fordelingen paa den Maade blev overladt til andre.

Men jeg sagde i Fjor, at jeg var villig til at drøfte ethvert Forslag, der kunde komme frem angaaende et andet Princip for eller en anden Ordning af denne Fordeling, og det kan jeg gentage i Aar. Altsaa, jeg er villig til at drøfte denne Sag med Finansudvalget, ogsaa drøfte ethvert bestemt Forslag, som nogen vil fremsætte om en anden og bedre Ordning; og kunde det tilfredsstillende Forslagsstillerne, saa kunde jeg ogsaa meget vel tænke mig, som det blev foreslaaet fra en Side nu, at nedsætte et Udvalg bestaaende af særlig sagkyndige Medlemmer af Rigsdagen eller Folketinget til at undersøge, om der var Mulighed for at skaffe et Fordelingsprincip til Veje eller i det hele taget for at skaffe en Ordning til Veje, som vilde give et bedre Resultat. Men om der er Grund til at faa saadant et særligt Udvalg tilvejebragt, efter at man i 1922 har drøftet Sagen og fremskaffet de nuværende Regler, det er for mig et andet Spørgsmaal.

Til de forskellige ærede Talere, som har været fremme her, har jeg endnu nogle Bemærkninger at gøre. — Til det ærede Medlem Hr. Olufson vil jeg sige angaaende Husholdningsskolen i Thorshavn, at jeg har gjort mig bekendt med denne Sag. Jeg mener ikke, at vi har haft et Samraad i Finansudvalget om Sagen, men jeg har gjort mig bekendt med den og tænker netop paa til tredie Behandling at stille et Forslag om at komme denne Skole til Hjælp paa en eller anden Maade, idet jeg ogsaa har det Indtryk, at det er en god Virksomhed, der er begyndt deroppe.

Et Par Talere var inde paa Spørgsmaalet om Licitation af Radiofoniens Bygning. Jeg har forstaaet det saaledes, at Formanden ikke ønsker, at denne Sag skal drøftes her.

Til det ærede Medlem Hr. Pürschel, der udtalte sig om Universitetsundervisningen i Aarhus, vil jeg gerne sige, at jeg har ikke misforstaaet de Konservatives Stilling til denne Sag, heller ikke det Svar, som jeg i sin Tid fik derfra, og jeg tror heller ikke, man